

ΠΛΟΥΤΟΣ (του Γιάννη Μακριδάκη)

✘ Διανύουμε αυτές τις μέρες άλλη μία τεχνητή έξαρση της τεχνητής κρίσης. Τεχνητές εξάρσεις και κρίσεις ενός τεχνητού, ατελούς αλλά, το χειρότερο, ανόητου συστήματος, το οποίο, θεμελιωμένο επί του λάθους ορισμού του πλούτου, βρίσκεται δέσμιο στον φαύλο κύκλο των αντιφάσεων του και οδεύει ολοένα και πιο γρήγορα προς την πλήρη κατάρρευση.

Βεβαίως η κατάρρευση αυτή είναι προς το παρόν ελεγχόμενη και μάλιστα συμβαίνει με την μορφή καθίζησης, ώστε όσοι διαθέτουν περισσότερο από αυτόν τον λεγόμενο “πλούτο” χρήματος, να κονιορτοποιηθούν υστερότερα από τους άλλους, τους μη κατέχοντες αυτόν. Εκτός βεβαίως αν συμβούν κάποια φυσικά απρόοπτα, τα οποία όμως, όπως οτιδήποτε φυσικό, δεν αποτελούν πλέον ούτε καν φευγαλέα σκέψη στην καθημερινότητα των αποπροσανατολισμένων ανθρώπων.

Επειδή όμως ο άνθρωπος, λόγω της ξέφρενης εξέλιξής του, την οποίαν επιτυγχάνει έχοντας επικεντρώσει την ενέργειά του προς την λάθος αυτήν κατεύθυνση, έχει αποκτήσει πλέον την δυνατότητα να προξενεί εκτεταμένες και μη αναστρέψιμες καταστροφές στον πλανήτη, ταυτόχρονα με την ελεγχόμενη κατάρρευση της πυραμίδας του χρηματοοικονομικού συστήματος καταρρέει και το οικοσύστημα, ανεξέλεγκτα όμως αυτό λόγω της χαοτικής και ασύληπτης από τον ανθρώπινο νου σύνθεσής του. Γεγονός που καθιστά αδιαμφισβήτητη τελικά την άδοξη αυτοκαταστροφή της ανθρωπότητας αν συνεχίσει για λιγοστό ακόμη χρόνο να πορεύεται στην ίδια διαδρομή, την θεμελιωμένη στο ανόητο παιδαριώδες λάθος.

Την ιστορική λοιπόν αυτή στιγμή της ύπαρξης του γένους των ανθρώπων επί γης, δεν έχουμε περιθώρια καθυστέρησης, ούτε πλέον την πολυτέλεια ανάθεσης ευθύνης.

Ο καθένας από εμάς προσωπικά είναι εκπρόσωπος της ανθρωπότητας και οφείλει να αλλάξει έστω και απειροελάχιστα την πορεία της αλλάζοντας την ρότα της ζωής του, απεγκλωβίζοντάς την από το λάθος το δομικό, διορθώνοντάς το και επικεντρώνοντας κατόπιν την ενέργειά του επί της νέας πορείας.

Το δομικό λάθος είναι βεβαίως ότι ορίσαμε ως πλούτο την συγκέντρωση των κουπονιών τα οποία επινοήσαμε για να μετρούν τον πλούτο και να εξυπηρετούν με ακρίβεια και άκοπα τις μεταξύ μας ανταλλαγές των παραγώγων του πλούτου, ανταλλαγές που αποτελούν βεβαίως δομικά στοιχεία των κοινωνιών και όχι των αγορών.

Πλούτος λοιπόν είναι μονάχα οι πόροι της γης. Οι φυσικοί πόροι που εξασφαλίζουν την ζωή στον άνθρωπο και σε όλα τα άλλα έμβια πλάσματα. Πλούτος είναι μονάχα ο ήλιος, το οξυγόνο, το νερό, οι πρώτες ύλες της γης, οι σπόροι, το χώμα και η μέλισσα.

Δίχως αυτά ούτε Ζωή, ούτε Υβρις.

ΥΓ

Μόλις ανήρτησα το παρόν άρθρο, κατέβηκα στην Λ. Αλεξάνδρας και περπατώντας άκουσα μέσα στο βουητό των αυτοκινήτων, από κάπου απέναντι να έρχεται πεντακάθαρη η φωνή ενός τζιτζικιού. 16 Οκτωβρίου τζιτζίκι στην Αθήνα!

Ανέκοψα την πορεία μου και άρχισα να ακολουθώ τους ήχους του περνώντας ανάμεσα από μποτιλιαρισμένα στο φανάρι της Πανόρμου οχήματα.

Επί της νησίδας, πάνω στον κορμό μιας λεύκας, έναντι της Σχολής Δημόσιας Υγείας βρήκα το υπέροχο αυτό πλασματάκι που μου άλλαξε ξαφνικά την πορεία μου.

Δεν είναι τίποτε να αλλάξει πορεία κάποιος τελικά.

Πηγή/φωτό: yiannismakridakis.gr